

Viure en un poble petit. Els ajuntaments afronten una lluita diària per garantir serveis com l'escola, la farmaciola o una botiga de queviures perquè els veïns no marxïn

Caseres ha obert a concurs la gestió del casal municipal. Una família amb un fill petit n'ha resultat guanyadora.

FOTO: JOAN REVILLAS

L'EBRE TAMBÉ EXISTEIX: EL DESPOBLAMENT, D'AMENANÇA A REALITAT

«La realitat és que els pobles petits cada dia han de lluitar per garantir uns serveis, que no tanquin: una escola, una farmaciola, una botiga, un caixer automàtic, el metge...», valora l'alcalde. «No saltres ja podem trencar-nos el cap, adjudicant albergs o casals... però l'Estat ha de posar-hi mesures. Arribar a un acord amb entitats bancàries per garantir un caixer automàtic a cada poble, per exemple».

En aquest sentit, Malràs valora positivament l'ampliació de freqüències de busos entre Arnes, Horta, Prat de Comte i Tortosa. «El aquell moment des del Depar-

MARINA PALLÁS
TERRA ALTA

El cas Prat de Comte.

Fa quatre anys, l'escola de Prat de Comte va estar a punt de tancar per manca d'alumnes. L'ajuntament va oferir casa i feina a una família amb fills per garantir-la.

litzar l'abast de l'amenaça: fa quatre anys l'escola de Prat de Comte, el poble més petit de les Terres de l'Ebre, va estar a punt de tancar per manca d'alumnes. Davant d'això, l'ajuntament va oferir feina i casa (portar l'alberg municipal) a una família amb fills en edat escolar. L'efecte crida va ser espectacular, amb milers de sol·licituts interessant-s'hi per la proposta. Ara l'escola està estable, però més enllà de l'anècdota, el cas de Prat de Comte serveix per il·lustrar molt bé el que és una lluita diària per garantir uns serveis mínims al poble i que els veïns no marxïn.

«La primera qüestió és atraure nous veïns. La segona, retenir als que ja hi viuen. I per això són necessaris uns serveis mínims», explica al *Diari* l'alcalde des de fa dotze anys de Prat de Comte, Joan Josep Malràs. «L'efecte d'aquella crida va ser molt positiu per al poble, però no ho hem d'aturar. No hem deixat de treballar, dia a dia, per mantenir la resta de serveis. Per molt que t'agrada el camp o la vida rural, si no tens uns serveis mínims no vindràs a viure».

Així per exemple, fa dos anys la persona que portava l'única botiga de queviures del poble es va jubilar. Aquella botigueta era vital per al poble, no es podia tancar. «Vam fer un esforç i l'ajuntament ha rehabilitat el casal, afegint la botiga com un servei més», detalla Malràs. Ara, dos germans del Pinell de Brai acudeixen cada dia per a portar-ne la gestió.

10.000

● Segons un informe de la Càtedra d'Economia Local i Regional de la Universitat Rovira i Virgili, l'Ebre ha perdut 10.000 habitants en cinc anys.

Fa temps que se'n parla, que els mitjans de comunicació se'n fan ressò, però en els darrers mesos la preocupació s'ha fet més evident i s'ha extès entre la mateixa ciutadania. El despoblament no és una amenaça per a molts pobles de les Terres de l'Ebre: és ja una realitat. Segons un informe de la Càtedra d'Economia Local i Regional de la Universitat Rovira i Virgili, les Terres de l'Ebre han perdut fins a 10.000 habitants en cinc anys. Sembla, per tant, urgent que les administracions s'han d'unir per fer front a una situació que no té per què ser irreversible.

Com amb molts fenòmens mediàtics, un cas concret va materia-

tament es va apostar per oferir poder baixar a Tortosa per 1 euro. Aquesta és per exemple una bona mesura, afavorir les comunicacions».

L'alcalde adverteix que fa molts anys que des dels pobles petits s'alerta que el despoblament és un greu problema. «Fa temps que ho diem, i ara sembla que la gent s'està conscienciant. Mostra